

РЕШЕНИЕ

№ 3365

гр. София, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Мариана Георгиева
Стойчо Попов

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Стойчо Попов Въззивно гражданско дело № 20221100505488 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение № 1985 от 14.03.2022 г., постановено по ГД № 61733 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), ГО, 179 с-в, са отхвърлени предявените от А. В. Д. срещу „Б.б. за р.“ ЕАД кумулативно обективно съединени иски с правно основание по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ – за признаване за незаконно и отмяна на уволнението, извършено на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. 2 от КТ поради съкращаване на щата със Заповед № 25/31.08.2021 г., издадена от Ж.Т. и Ц.А. – изпълнителни директори на „Б.б. за р.“ ЕАД, и с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ – за възстановяване на предишната работа на заеманата преди уволнението длъжност „Мениджър управление на проекти“ в отдел „Пазарни проучвания“, управление „Стратегическо р.“ в „Б.б. за р.“ ЕАД. Съобразно изхода от спора на основание чл. 78, ал. 3 и 8 от ГПК първоинстанционният съд се е произнесъл по дължимостта на разноските в първоинстанционното производство съразмерно с отхвърлената част от исовете.

Решението на СРС е обжалвано от ищеца А. В. Д.. В жалбата се излагат доводи, че обжалваното решение е неправилно, необосновано, постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон по съображения, подробно изложени в жалбата. Жалбоподателят не е съгласен с решаващия извод на първата инстанция, а именно, че уволнението е извършено законосъобразно по три групи оплаквания – не е налице реално съкращаване на щата, такива, свързани с приложение разпоредбата на чл. 329 от КТ, и такива относно съкращаване на щата от ненадлежен орган. По отношение на първата група

оплаквания, жалбоподателят сочи, че при прекратяване на трудовия договор поради съкращаване на щата следва да бъде спазена процедурата по чл. 329, ал. 1 от КТ, която е свързана с промени в длъжностното разписание на ответника и извършването на подбор. Жалбоподателят посочва, че съкращаването в щата предполага намаляване на числения персонал и закриване на всички незаети щатни бройки във всички отдели и направления. Твърди се, че към 01.09.2021 г. при ответника има 24 незаети щатни бройки в различни звена. Соци се, че една от служителките, заемала длъжността „мениджър проекти“ в отдела, в който е работила и ищцата, е преминала на работа като началник отдел „Данъчна методология“. Поддържа се, че ищцата притежава необходимите образование, квалификация и опит, за да остане на работа при ответника на някоя от незаетите щатни бройки. Според жалбоподателят, изложеното обуславя извод, че съкращаването в щата не е реално. Релевират се доводи срещу извода на първата инстанция, че в случая разпоредбата на чл. 329, ал. 1 от КТ е неприложима. Относно втората група оплаквания – жалбоподателят твърди, че надзорният съвет на ответника се е произнесъл в състав, който не отговаря на данните, вписани в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ). Соци се, че в протокол № 31 от 25.08.2021 г. за проведено заседание на надзорния съвет на ответника са вписани само трима от членовете на съвета, а в ТРРЮЛНЦ фигурират като членове на надзорния съвет на ответника общо петима души. Според жалбоподателя, това обстоятелство има за последица нелегитимно провеждане на посоченото заседание, респ. съкращаването в щата – фиктивно. Ето защо отправя искане до СГС като въззивна инстанция да отмени обжалваното решение, като вместо него да постанови друго, с което да уважи изцяло исковата претенция. Претендират се разноси.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от въззиваемата страна „Б.б. за р.“ ЕАД, с който се изразява становище за нейната неоснователност по съображения, подробно изложени в отговора съображения. В тази връзка моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено.

От ищеца А. В. Д. е постъпила частна жалба срещу Определение № 10204/20.04.2022 г., постановено по ГД № 61733 по описа за 2021 г. на СРС, ГО, 179 с-в, с което е оставена без уважение молбата му за изменение на първоинстанционното решение в частта за разноските по реда на чл. 248 от ГПК. В частната жалба се излагат доводи, че обжалваното определение е неправилно и необосновано. Соци се, че юрисконсултското възнаграждение следва да се определи от съда в минимален размер – 100,00 лв., по съображения, подробно изложени в жалбата. Предвид изложеното моли присъдените на ответника разноси за юрисконсултско възнаграждение да бъдат намалени до размер от 100,00 лв.

В срока по чл. 276, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор на частната жалба от „Б.б. за р.“ ЕАД, с който се застъпва становище за нейната неоснователност по съображения, изложени в отговора. В тази връзка моли същата да бъде оставена без уважение от въззивния съд.

По отношение на въззивната жалба:

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна

във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт:

Първоинстанционният съд е бил сезиран от А. В. Д. с искова молба, с която срещу „Б.б. за р.“ ЕАД са били предявени обективно съединени иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ и с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за отмяна на уволнението на ищеца, извършено на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 КТ – поради съкращаване на щата, със Заповед № 25/31.08.2021 г. на изпълнителите директори на ответното дружество Ж.Т. и Ц.А. и за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност „Мениджър управление на проекти“ в отдел „Пазарни проучвания“, управление „Стратегическо р.“ в „Б.б. за р.“ ЕАД.

Безспорно е по делото, а и от представените по делото трудов договор № 508 от 03.09.2018 г. и допълнително споразумение към него от 27.07.2020 г., се установява, че между страните е съществувало безсрочно трудово правоотношение, по силата на което ищецът е изпълнявал длъжността „Мениджър управление на проекти“ в отдел „Пазарни проучвания“, управление „Стратегическо р.“ при ответника, категория персонал – специалисти, код по НКПД 24215027, код по КИД 6499, с основно месечно трудово възнаграждение от 4464,29 лв. и допълнително възнаграждение за продължителна работа: 535,71 лв. – 12 % към месец септември на 2018 г. и по 1 % за всяка следваща прослужена година. Представена е и длъжностна характеристика за процесната длъжност „Мениджър управление на проекти“, връчена на ищеца на 23.07.2020 г. От същата се установява, че основните задължения и отговорности на длъжността са да: организира, координира, планира, контролира и управлява работата по конкретни проекти, свързани със събиране и анализ на пазарна информация, възложени от УС на ответника и/или ресорен изпълнителен директор; координира комуникацията и взаимоотношенията по проектите; изготвя анализи и предоставя препоръки, базирани на събраната информация, добрите практики, пазара и дейностите/ инструментите, разработвани и прилагани в групата на ББР; отговаря за правилния и професионален подход при събиране на информация по възложените задачи, съгласно вътрешните правила на ББР и Кодекса за професионално поведение; следи за спазване на сроковете по поставените задачи и изпълнението на заложените параметри; споделя информация по поставените задачи/проекти до всички заинтересовани страни; осигурява точно и навременна отчетност по показателите на поставените задачи/ проекти; организира и контролира изпълнението на решенията на ръководството банката, отнасящи се до изпълняваната дейност. Предвидените изисквания за заемане на длъжността са: образование – висше юридическо и/или икономическо образование; професионален опит – 2 години на сходна позиция в структура от финансовия сектор; специални познания и умения – компютърна грамотност, познаване на действащото законодателство на Република България, специфични нормативни актове, свързан с банковата дейност, със съдебната, арбитражна и икономическа практика във връзка с нея, с вътрешните актове на банката и актовете на органите по банков надзор.

Процесното трудово правоотношение е било прекратено със Заповед № 25/31.08.2021 г., издадена от Ж.Т. и Ц.А. – изпълнител-ни директори на „Б.б. за р.“ ЕАД, издадена на

основание чл. 328, ал. 1, т. 2, пр. 2 от КТ – поради съкращаване на щата, считано от 01.09.2021 г. Заповедта била връчена на ищеца на 31.08.2021 г., като е предвидено да се изплатят обезщетения на ищеца за неспазения срок на предизвестieto и неизползван платен годишен отпуск – обстоятелства, които ищецът е удостоверил лично с подписа си и които не оспорва.

От протокол № 65 от 24.08.2021 г. за проведено заседание на управителния съвет (УС) на ответното дружество се установява, че от УС са взети следните решения: 1. Закрива се управление „Стратегическо р.“ с отдел „Пазарни проучвания“, като отдел „Стратегически анализи и р.“ се запазва и преминава на пряко подчинение на ресорния изпълнителен директор Ж.Т.; 2. Закриват се щатните бройки на следните длъжности: Началник управление „Стратегическо р.“ – 1 щ. бр.; Началник отдел „Пазарни проучвания“ – 1 щ. бр.; Мениджър управление на проекти в отдел „Пазарни проучвания“ – 2 щ. бр.; Мениджър управление на проекти в отдел „Стратегически анализи и р.“ – 2 щ. бр.; 3. Трудовите договори с лицата, които заемат закритите щатни бройки, да бъдат прекратени на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ; 4. Утвърдена е нова функционална характеристика на отдел „Стратегически анализи и р.“; 5. Утвърдено е ново длъжностно щатно разписание на отдел „Стратегически анализи и р.“ в „Б.б. за р.“ ЕАД; 6. Предложените промени да влязат в сила след одобряването им от УС и НС, но не по-рано от 01.09.2021 г.; 7. Възложено е на отдел „Стратегически анализи и р.“ и управление „Човешки ресурси“ съвместно да изготвят и представят за утвърждаване от двама изпълнителни директори длъжностните характеристики на служителите в отдел „Стратегически анализи и р.“, отразяващи приетите промени; 8. Възложено е на управление „Човешки ресурси“ да предприеме действия за прекратяване на трудовите правоотношения на служителите, които заемат закритите щатни бройки; 9. Възложено е на управление „Човешки ресурси“ да предприеме действия за сключване на допълнителни споразумения със служителите, заемащи длъжностите „началник отдел“ и „главен експерт“ в отдел „Стратегически анализи и р.“, отразяващи посочените промени; 10. Приетите промени подлежат на одобрение от НС във връзка с промяна структурата и функционалната характеристика на управлението.

От протокол № 31 от 25.08.2021 г. за проведено заседание на надзорния съвет (НС) на ответното дружество се установява, че решенията на УС, взети с протокол № 65 от 24.08.2021 г., са одобрени.

От длъжностно щатно разписание на ответното дружество за управление „Стратегическо р.“, прието с протокол на УС на ББР № 58 от 22.06.2020 г., в сила от 22.07.2020 г. се установява, че в управлението има следните длъжности: началник управление – 1 щ. бр.; в отдел „Стратегически анализи и р.“ – началник отдел – 1 щ. бр., мениджър управление на проекти – 2 щ. бр., главен експерт – 2 щ. бр.; в отдел „Пазарни проучвания“ – началник отдел – 1 щ. бр., мениджър управление на проекти – 2 щ. бр.

Представено е длъжностно щатно разписание на ответника за отдел „Стратегически анализи и р.“, прието с протокол на УС на ББР № 65 от 24.08.2021 г., в сила от 01.09.2021 г., в което не са предвидени щатни бройки за длъжността „мениджър управление на проекти“.

Представено е поименно щатно разписание на ответника към 31.08.2021 г., в което фигурира управление „Стратегическо р.“, със следните длъжности: началник управление – вакантна; в отдел „Стратегически анализи и р.“ с началник отдел – С.П.К., мениджър управление на проекти – 2 щ. бр., заемани от И.П.К. и К.Т.Я., главен експерт – 2 щ. бр., заемани от Б.В.В. и И.В.А.; отдел „Пазарни проучавания“ с началник отдел – вакантна длъжност, и мениджър управление на проекти – 2 щ. бр., заемани от ищцата и С.С.И.. Представена е и Организационна структура на дружеството ответник към 12.08.2021 г., в което като обособено звено към съответния ресорен изпълнителен директор – Ж.Т., фигурира управление „Стратегическо р.“.

Представено е и поименно щатно разписание на ответника, в сила от 01.09.2021 г., в което липсва управление „Стратегическо р.“, а за отдел „Стратегически анализи и р.“ фигурира 1 щатна бройка за длъжността „началник отдел“, която се заема от С.П.К., и 2 щатни бройки длъжността „главен експерт“, които се заемат от Б.В.В. и И.В.А., като не са предвидени щатни бройки за длъжността „мениджър управление на проекти“. Представена е организационна структура на ответника към 01.09.2021 г., към съответния ресорен изпълнителен директор – Ж.Т., в което не фигурира управление „Стратегическо р.“, на негово място е предвиден отдел „Стратегически анализи и р.“, като в останалите звена не се установяват промени.

От представения устав на дружеството ответник се установява, че по отношение на последното е възприета двустепенната форма на управление, НС може да приема решения, ако присъстват (при кворум) най-малко половината от членовете му, а решенията на НС се взимат с обикновено мнозинство (повече от половината от присъстващите) от всички членове на НС, освен ако в закона, Устава или правилата за работа на НС изискват друго мнозинство – чл. 37, 52, ал. 1 и 2 от Устава. От Търговски регистър и регистър за юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ) се установява, че към момента на извършване на процесните промени – 24.08.2021 г., членове на УС на ответника са Ж.И.Т., В.Р.Г., Ц.Р.А. и К.Г.Г.. Решението за процесните промени, обективизирано в посочения протокол от 24.08.2021 г. е взето с единодушие от описаните лица. От ТРРЮЛНЦ се установява, че членове на НС на ответника към датата на одобряване на гласуваните от УС промени относно съкращаването на щата са М.Е.С., В.И.Б., С.С.Я., В.Л.М. и В.А.Щ.. На проведеното на 25.08.2021 г. са присъствали трима от членовете на НС – С.С.Я., В.Л.М. и В.А.Щ., които са взели единодушно решение, обективизирано в протокол № 31 от 25.08.2021 г., за одобряване на решенията на УС, взети с протокол № 65 от 24.08.2021 г.

Като доказателства по делото са приети: Устав на дружеството ответник; Правилник за работата на УС на ответника; Докладна записка до УС на ответника, с който са предложени описаните по-горе промени, ведно с приложени към него Функционална характеристика на отдел „Стратегически анализи и р.“ и длъжностно щатно разписание на ответника на управление „Стратегическо р.“ към 11.08.2021 г., идентично с това от 22.06.2020 г., в сила от 22.07.2020 г. и проект на ново длъжностно щатно разписание на ответника за отдел „Стратегически анализи и р.“; Функционална характеристика на

управление „Стратегическо р.“ на ответника; длъжностна характеристика на длъжността „главен експерт“ и длъжностна характеристика на длъжността „началник отдел“ в отдел „Стратегически анализи и р.“ при ответника, утвърдени към 01.09.2021 г.; длъжностни характеристики на заеманите от С.И., И.К. и К.Я. длъжности при ответника.

Във връзка с наведеното във въззивната жалба оплакване, че една от служителките – К.Я., заемала длъжността „мениджър проекти“ в отдела, в който е работила и ищцата, е преминала на работа като началник отдел „Данъчна методология“, пред въззивния съд е представена от въззиваемия ответник Заповед № 44/28.07.2022 г., с която трудовото правоотношение с между него и К.Я. е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 10 от КТ. Макар посоченото доказателство да е нововъзникнало по смисъла на чл. 266, ал. 2, т. 2 от ГПК, същото се явява неотнормено към предмета на доказване и не следва да се обсъжда от въззивната инстанция.

Съгласно чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните в жалбата въззивни основания. Относно доводите за неправилност съдът е ограничен до изложените във въззивната жалба изрични доводи, като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т. 1 от Тълкувателно решение № 1 от 09.12.2013 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС. Съдът служебно трябва да даде и правна квалификация на исковете.

Процесното първоинстанционно решение е валидно и допустимо в обжалваната част. Не е допуснато и нарушение на императивни правни норми. Поради това, съдът дължи произнасяне по съществото на правния спор в рамките на доводите, изложени във въззивната жалба, от които е ограничен съгласно разпоредбата на чл. 269, предл. 2 от ГПК, като в останалата част препраща към мотивите на първоинстанционното решение по реда на чл. 272 от ГПК.

Депозитаната въззивна жалба е допустима. Същата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт на първоинстанционния съд, от процесуално легитимирано лице и при наличието на правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, респективно обжалваното решение е правилно, по следните съображения.

По отношение иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ:

Процесното трудово правоотношение е било прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, пр. 2 КТ – поради съкращаване на щата. Твърденията за незаконност на уволнението, очертаващи основанието на предявения иск и в чиито рамки е ограничена търсената съдебна защита съобразно диспозитивното начало в гражданския процес и при съобразяване на изложеното от ищеца в подадената от него въззивна жалба, са свързани с това, че не е налице реално съкращаване на щата, не е бил извършен подбор по чл. 329 от КТ и съкращаването на щата не е извършено от надлежен орган на ответното дружество.

Изискванията за законност на уволнението поради съкращаване на щата са следните:

1. да е налице премахване, считано от един определен момент за в бъдеще, на отделни длъжности от утвърдения общ брой на работниците или служителите в предприятието или учреждението поради преустановяване на съответстващите им трудови функции; 2. съкращаването да е реално, т. е. съответната трудова функция действително да се премахва, а не само да се променя наименованието на съответстващата □ длъжност при запазване характера на извършваната работа; 3. да е налице към момента на уволнението – датата на уволнението трябва да съвпада или да следва датата, на която е извършено реалното фактическо съкращаване; и 4. да е извършено по съответния ред и от компетентния орган.

Законността на уволнението в хипотезата на чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. 2 КТ не се свързва по необходимост само с наличието на утвърдено ново щатно разписание, а е меродавно установяване съществуването на материалноправното основание за прекратяване на трудовото правоотношение. Съкращаването на щата означава намаляване, премахване за в бъдеще на отделни бройки от утвърдения общ брой на работниците и служителите (в този смисъл задължителната съдебна практика установена с Тълкувателно решение № 5 от 26.10.2021 г. по тълк. д. № 5 / 2019 г. на ОСГК на ВКС). Причините за това могат да бъдат най-различни и наличието им се преценява от работодателя или от компетентния за утвърждаването на щатното разписание орган. Промяната на щатните бройки е въпрос на целесъобразност за работодателя и не подлежи на съдебен контрол, като суверенно негово право е да променя щата както прецени. Това, което е от значение е съкращаването на съответна щатна бройка да е извършено от лицето или органа, който има право да извършва промени в щатното разписание и да е реално – да има фактическо (реално) премахване на трудовите задължения, които включва процесната длъжност.

По отношение на оплакването, че извършените промени в дружеството ответник не са извършени от надлежен орган е необходимо да бъде посочено следното. Съгласно разпоредбата на чл. 241, ал. 1 от ТЗ акционерното дружество се управлява и представлява от управителен съвет, който извършва своята дейност под контрола на надзорен съвет. По делото се установи, че решението на УС за съкращаване на щата е взето единодушно от всички членове на УС, заседанието на НС за одобряване решението на УС за съкращаване на щата е проведено при необходимия кворум (най-малко половината от членовете на НС – трима) и решението е взето с предвиденото мнозинство (повече от половината от присъстващите), при това единодушно. Не се установи за вземането на това решение на НС да е предвидено квалифицирано мнозинство. Т. е. от събраните писмени доказателства се установява наличието на взето от надлежен орган и по съответния ред решение за съкращаване на щатната бройка на заеманата от ищцата длъжност. Изложеното обуславя неоснователност на релевираното в тази връзка оплакване в жалбата на ищцата.

На следващо място, основаниято за уволнение по чл. 328, ал. 1, т. 2, пр. 2 КТ е приложимо само когато съкращаването на щата е реално – т. е. когато не само е премахната длъжността като щатна бройка, но и когато трудовата функция е престанала да съществува като съдържание на отделна длъжност, независимо от нейното наименование.

Реално съкращаване на щата е налице, когато едни щатни бройки се съкращават и на

тяхно място се създават други нови длъжности с различни от предходните трудови функции, както и когато съществуващата щатна длъжност се преобразува в друга нова длъжност, в която се запазват всички или част от задълженията на трансформираната длъжност, но към тях се прибавят нови, съществени трудови задължения, променят се изискванията за нейното заемане, поради което се създава нова трудова функция и нова длъжност (т. е. разлика в същността на извършваната работа) – в този смисъл Решение № 66 от 28.03.2013 г. на ВКС по гр. д. № 332/2012 г., IV г. о.; Решение № 75 от 27.03.2012 г. на ВКС по гр. д. № 924/2011 г., III г. о.; Решение № 154 от 18.04.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1279/2010 г., III г. о., ГК.

Преценката за идентичност на трудовите функции е винаги конкретна и се извършва с оглед естеството на възложената работа. Изводът за идентичност не може да се изведе нито само въз основа на наименованието на длъжността, нито от механичното сравнение на трудовите задължения по длъжностната характеристика. Една и съща длъжност, в зависимост от предмета на дейност на работодателя може да има различни трудови функции. Едни и същи трудови задължения по длъжностна характеристика могат да съдържат съществени различия в зависимост от съответната длъжност; от йерархичното и място в структурата на предприятието; от предмета на дейност и организацията на предприятието. Именно поради това при преценката за идентичност на трудовите задължения следва да се изхожда от естеството на работата, от собствените задължения за длъжността – от това има ли съществена разлика в трудовите функции с оглед характера и естеството на възложената работа в длъжността (Тълкувателно решение № 3/2011 г. на ВКС по тълк. дело № 3/2011 г., ОСГК; Решение № 246 от 23.06.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1152/2010 год., III г. о.; Решение № 174 от 13.10.2016 год. на ВКС по гр. д. № 659/2016 г., IV г. о.; Решение № 498 от 13.01.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1561/2010 г., IV г. о.; и Решение № 7 от 1.04.2011 г. на ВКС по гр. д. № 954/2009 г., IV г. о.).

Възивният съд приема, че в разглеждания случай е налице реално съкращаване на щата, което предхожда уволнението на ищцата. По делото не се установи, че след съкращаването на заеманата от ищцата длъжност, тя фактически се е запазила под друго наименование и се е изпълнявала от друг служител (други служители). Установи се, че считано от 01.09.2021 г. заеманата от ищцата длъжност е премахната.

Съкращаването на щата има реален характер и ако закритата длъжност е била трансформирана със запазване на трудовата функция като съдържание на една или няколко длъжности в новия щат при добавени и нови длъжностни задължения и променени условия за заемането им, съществени спрямо тези за закритата длъжност (така Решение № 1002 от 18.05.2000 г. на ВКС по гр. дело № 2000/1999 г., III г. о.; Решение № 154 от 18.04.2011 г. на ВКС по гр. дело № 1279/2010 г., III г. о.; Решение № 106 от 30.03.2015 год. на ВКС по гр. дело № 5857/2014 год., IV г. о., ГК).

В този смисъл и доколкото уволнението на ищцата е извършено след взето решение от компетентния орган за закриване на единствената щатна длъжност (закрити са всички щатни бройки за съответната длъжност в съответното относително самостоятелно

обособено организационно звено – управление „Стратегическо р.“, в което са били разкрити същите, и целият отдел „Пазарни проучвания“), то за работодателя не е възникнало и задължение за извършване на подбор по чл. 329, ал. 1 от КТ (преценката за задължителност на подбора се прави спрямо длъжностите, съществували по щатно разписание преди изменението, като същият е задължителен само при идентичност на длъжностите). При съкращаване на единствената щатна длъжност и закриване на част от предприятието, прекратяването на трудовия договор с работника или служителя, който заема длъжността или с работниците и служителите в закриваната част от предприятието се предхожда от подбор, но само по преценка на работодателя (така Тълкувателно решение № 3/2011 г. на ВКС по тълк.дело № 3/2011 г., ОСГК, както и Решение № 203 от 03.01.2020 год. по гр. дело № 696/2019 год., III г. о., ГК). В разглеждания случай на практика е закрито едно цяло относително самостоятелно обособено звено на ответника – целият отдел „Пазарни проучвания“. При това положение не са налице служители, между които да бъде извършен подбор.

По отношение на оплакването, че една от служителките заемала длъжността „мениджър проекти“ в отдела, в който е работила и ищцата, е преминала на работа като началник отдел „Данъчна методология“, настоящият въззивен състав намира следното. Посоченото обстоятелство е релевирано за първи път пред въззивния съд, същото е следвало да бъде заявено за разглеждане своевременно пред първата инстанция, с оглед на което се явява преклудирано и не следва да се обсъжда от въззивния съд.

В допълнение следва да бъде посочено, че за работодателя може, но не е длъжен да назначи работника или служителя, чиято длъжност е съкратена, на някоя от незаетите щатни бройки за други длъжности, в други относително самостоятелно обособени организационни звена в структурата на предприятието му – управления, отдели и т. н., дори и ищцата да отговаря на изискванията за заемането на съответната длъжност.

Ето защо релевираната претенция по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, както и обусловеният иск по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ се явяват неоснователни и законосъобразно са били отхвърлени от първоинстанционния съд.

Доколкото крайните правни изводи на двете инстанции по релевантните за делото въпроси съвпадат, решението на СРС следва да бъде потвърдено.

По отношение частната жалба:

Производството е по реда на чл. 274 и сл. от ГПК.

Ищецът в производството пред първата инстанция А. В. Д. е депозирал пред СРС молба по чл. 248 от ГПК с искане обжалваното решение да бъде изменено в частта за разноските, като присъдените на ответника разноски в размер на 200,00 лв. бъдат намалени до размер не по-голям от минималния от 100,00 лв. С обжалваното определение молбата е оставена без уважение.

Частната жалба е подадена в рамките на законоустановения срок, от легитимирано лице и срещу подлежащ на обжалване акт на първоинстанционния съд, поради което същата

се явява процесуално допустима. Разгледана по същество частната жалба е неоснователна.

Въззивният съд намира, че обжалваното определение е правилно по следните съображения. Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъждат и разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). Съгласно разпоредбата на чл. 23, т. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ (НЗПП), приета на основание чл. 37, ал. 1 от ЗПП, възнаграждението за една инстанция по граждански дела по трудови дела за отмяна на уволнение или за възстановяване на работа, когато искът е предявен самостоятелно, е в размер от 50 до 180 лв., респективно за двата иска, предявени кумулативно, възнаграждението следва да се определи от 100 до 360 лв. Първоинстанционният съд законосъобразно е определил размера на адвокатското възнаграждение, като е съобразил действителната правна и фактическа сложност на делото и обема на предоставената от процесуалния представител на ответника защита в първоинстанционното производство. Последната се изразява в своевременно подаден отговор на исковата молба с представяне на множество относими към предмета на делото писмени доказателства, както с отговора на исковата молба, така и с допълнителни нарочни молби, осъществено процесуално представителство в две открити съдебни заседания и представяне на писмена защита. При това положение в полза на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер над минималния, а именно около средния такъв съгласно НЗПП или в размер на сумата от 200,00 лв. Така определеният размер въззивният съд намира за съответстващ в най-голяма степен на обема от на предоставената от процесуалния представител на ответника защита в първоинстанционното производство.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира частната жалба за неоснователна и че като такава същата следва да бъде оставена без уважение, а процесното определение следва да бъде потвърдено.

По отношение на разноските:

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК право на разноски за въззивното производство има единствено въззиваемият ответник. На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП въззивният съд определя разноски на въззиваемата страна за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв., които следва да се присъдят в пълен размер.

Решението подлежи на касационно обжалване съгласно разпоредбата на чл. 280, ал. 3, т. 3 от ГПК, тъй като са предявени за разглеждане иски с правно основание по чл. 344, ал. 1, т. 1 и 2 от КТ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1985 от 14.03.2022 г., постановено по ГД № 61733 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, ГО, 179 състав.

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 10204/20.04.2022 г., постановено по ГД № 61733 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, ГО, 179 състав.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3, вр. с ал. 8 от ГПК А. В. Д., ЕГН ***** да заплати на „Б.б. за р.“ ЕАД, ЕИК **** сумата от 100,00 лв., представляваща разноси за юриконсултско възнаграждение във въззивното производство.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд **в** **едномесечен срок** от връчването му при условията на чл. 280, ал. 1 и 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____